

РЕШЕНИЕ

№ 40223

гр. София, 02.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **9894** по описа за **2025** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от Началник група Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, чрез гл. юрк. С. М., срещу Решение № 3168/19.08.2025г., постановено по НАХД № 2070/2025г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 16-ти състав, с което е отменено (НП) № 24-4332-030376/13.12.2024г. издадено Началник група в СДВР, ОПП-СДВР, с което на Н. А. Г. на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от (ЗДвП) е наложена „глоба“ в размер на 200,00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се излагат доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на постановеното решение. Твърди се, че при постановяване на решението са допуснати нарушения на процесуалните правила и материалния закон. Сочи се, че не са съобразени фактите и доказателствата, за извършеното нарушение и за установяване на същото. Приема се, че при съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и че в двата акта, е дадено пълно, точно, ясно и конкретно описание на нарушението, отговарящо на изискванията на ЗАНН. Счита се, че извършването на административното нарушение е доказано по несъмнен начин. Иска се отмяна на атакуваното решение и постановяване на ново по същество, с което да бъде потвърдено процесното НП. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Алтернативно, се прави възражение за прекомерност на

адвокатското възнаграждение от страна на ответника.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Н. А. Г., редовно призван, не се явява, и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище, че жалбата следва да бъде отхвърлена, а решението потвърдено.

Предмет на касационно оспорване е Решение № 3168/19.08.2025г. постановено по НАХД № 2070/2025г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

СРС е приел за установена следната фактическа обстановка: На 29.03.2024г. бил сключен договор за покупко-продажба между „Визекс Про“ АД и „Тони консулт“ ООД за МПС – товарен автомобил марка „Ф.“, модел „К.“ с рег. [рег.номер на МПС] . В законоустановения двумесечен срок след закупуването, новият собственик не е пререгистрирал товарния автомобил в Отдел „Пътна полиция“ - СДВР, поради което на 31.05.2024г. регистрацията на автомобила била прекратена служебно на основание чл.143, ал.15 от ЗДвП.

На 11.10.2024 г., около 09:10 часа в [населено място], по [улица], с посока на движение от борса Б. към [улица], Н. Г. управлявал горепосочения товарен автомобил марка „Ф.“, модел „К.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Автомобилът му бил предоставен за ползване с всички необходими документи, като той не знаел кога е закупен и, че е с прекратена регистрация. В района на [улица], след борса Б. бил спрян за проверка. По време на проверката от контролните органи, било установено, че управляваният от Г. автомобил е със служебно прекратена регистрация.

Въз основа на констатираното е съставен АУАН № 1326298/11.10.2024г. за извършено нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП, въз основа на който е издадено и процесното НП № 24-4332-030376/13.12.2024г.. В АУАН като актосъставител и свидетел на нарушението е посочено едно и също лице – Р. Б..

Въз основа на събраните в хода на съдебното дирене доказателства, решаващият съд е приел, че Н. Г. не е извършил нарушението на чл.140, ал.1 от ЗДвП виновно. Счел е също, че при съставяне и издаване на АУАН са нарушени административнопроизводствените правила и по - конкретно, налице е нарушение на чл.40, ал.1 от ЗАНН. В този смисъл, за да отмени НП, СРС е приел, че в хода на административното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, което не може да бъде отстранено и представлява самостоятелно основание за отмяна на НП.

Действително при съставяне на акта за установяване на административно нарушение не е спазена императивната разпоредба на чл.40, ал.1 от ЗАНН. В същата се съдържа задължение актът да се състави в присъствието на свидетелите, които са присъствали на самото нарушение или на неговото установяване. Касае се за основно правило, чието неспазване е допустимо, само при изрично посочени предпоставки, което прави приложението на останалите алинеи субсидиарно. Безспорно е, че със съставянето на акта за установяване на административно нарушение се

поставя началото на административнонаказателното производство. Поради тази изключително важна функция, законодателят, като гаранция за обективност е поставил изискване това да става в присъствието на свидетели - очевидци на извършването или такива на установяването.

Следва да се посочи, че при сравнението на разпоредбите на алинея 1 и 3 на чл.40 от ЗАНН ясно показва различните изисквания, които законодателят поставя към съставянето на акта за установяване на административно нарушение тогава, когато има свидетел на извършването или на установяването /разкриването/ на нарушението и тогава, когато няма нито един от двата вида свидетели. Само тогава, когато няма свидетели, присъствали при извършването или при установяването на нарушението, законът изисква актът за установяване на административно нарушение да бъде съставен в присъствието на двама други свидетели – чл.40, ал.3 от ЗАНН. Последните са свидетели единствено на съставянето на акта.

Подобно становище е застъпено и в Постановление № 10 от 28.IX.1973 г., Пленум на ВС, съобразно което, при наличие на очевидци на нарушението или на неговото констатиране в акта за установяване на административно нарушение да не се посочват за свидетели други лица, присъствали само при съставянето му, тъй като това затруднява дейността на административнонаказващите органи и съдилищата при разкриване на обективната истина. Видно от приложения към административната преписка АУАН, в него свидетел-различен от самия актосъставител не е посочен, като и за актосъставител и за свидетел е вписан единствено мл. автоконтрольор Р. Б.. Това нарушение е от рода на съществените такива, което не може да бъде санирано и представлява самостоятелно основание за отмяна на процесното НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 от АПК. При анализ на всички събрани доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е правилно, мотивирано и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Неоснователно е разбирането, че процесният АУАН следва да се състави само въз основа на писмени доказателства, тъй като нарушението се установява с такива. В случая се твърди, че касаторът управлява мпс, което не е регистрирано по надлежен ред. Фактите, касаещи управлението на автомобила, времето и мястото на управлението се установяват с гласни доказателства. С допуснатото нарушение на чл.40, ал.1 от ЗАНН се препятства възможността да бъдат събрани гласни доказателства, чрез които да бъдат проверени показанията на актосъставителя и констатациите в акта.

По изложените съображения, оспореното решение следва да бъде оставено в сила. НП е отменено на процесуално основание и този извод на СРС не се опровергава в настоящото производство. По тази причина касационният съд не следва да обсъжда останалите касационни аргументи на касатора.

При този изход на спора искането на касатора за присъждане на разноски за юрисконсултска защита е неоснователно, а ответникът не е претендирал разноски.

Така мотивиран Административен съд София-град, XXIV-ти касационен състав,
Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3168/2025г., постановено по НАХД № 2070/2025г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16-ти състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: